

Critica mondială se sprijină într-un baston românesc

Începând cu 2006, **Asociația Internațională a Criticilor de Teatru (AICT)** a hotărât să ofere **Trofeul THALIA – Premiul Criticii Mondiale**, ce va fi decernat o dată la doi ani, în cadrul congreselor mondiale AICT, găzduite de prestigioase festivaluri internaționale.

În următorii zece ani, România are onoarea de a realiza acest trofeu pe un proiect propus de Secția Română AICT și conceput de scenograful Dragoș Buhagiar (un baston realizat din argint și lemn de santal) și cu sprijinul financiar al Fundației „William Shakespeare” din Craiova, prin strădania președintelui, Emil Boroghină.

Privit de lumea teatrală ca un corespondent al Oscarului, primul trofeu THALIA a fost decernat pe 25 octombrie la Seul (Coreea de Sud), cu prilejul Congresului Jubiliar AICT – la 50 de ani de la înființare. Patriarh al criticii mondiale, englezul Eric Bentley (în vârstă de 90 de ani) a fost desemnat câștigător în urma votului celor 50 de secții naționale AICT, „în virtutea interesului deosebit pe care îl reprezintă scrierile sale de teatru și despre teatru, precum și a pertinentei lor în actualitate”.

Delegația română la acest congres a fost formată din: Ludmila Patlanjoglu (președinte AICT – Secția Română, membru în Comitetul Executiv AICT), Alice Georgescu (vicepreședinte AICT – Secția Română), Dragoș Buhagiar, Emil Boroghină și Ioana Moldovan – participantă la Seminarul Tinerilor Critici. Printre trupele invitate în cadrul Festivalului Internațional de Teatru de la Seul, s-a aflat și cea a Teatrului „Toma Caragiu” din Ploiești, cu spectacolul *Trei surori* de Cehov în regia lui Alexandru Dabija.

Eric Bentley, născut în 1916, este unul dintre cei mai influenți oameni de teatru ai secolului XX. Critic, jurnalist, eseist, traducător, dar și profesor, regizor sau ocazional actor, Bentley, reprezintă de peste șase decenii o figură marcantă a teatrului mondial. Absolvent de Oxford și Yale, înainte de a fi numit profesor la

Emil BOROGHINĂ, Eric BENTLEY și Dragos BUHAGIAR

Universitatea Columbia, la State University din New York, la Buffalo și la Universitatea din Maryland, s-a făcut remarcat prin traduceri ale operei lui Bertolt Brecht. Cronicile de teatru publicate la revista americană *The New Republic* în perioada 1952–1956, au fost reunite în volumul *What is Theatre?* și au devenit studii de referință. În aceeași perioadă, scrie și *In Search of Theatre*, o încercare de a reflecta teatrul european de la mijlocul veacului XX. Continuă să traducă autori reprezentativi, printre care Pirandello, și să scrie eseuri despre nume importante din teatrul european – Gogol, Schnitzler, Wedekind și Kleist. *The Modern Theatre* și *The Classic Theatre* au atras atenția mediilor de teatru și universitare. Pe lângă traduceri și adaptări, Bentley scrie piese de teatru care reflectă preocupările sale sociale și politice: *The Kleist Variations* – inspirată din teatrul lui Kleist; *Lord Alfred's Lover* (despre procesul lui Oscar Wilde; sau *Are You Now or Have You Ever Been...?*), o piesă despre „vânătoarea de vrăjitoare” declanșată în Statele Unite de senatorul McCarthy. Astăzi, Eric Bentley a devenit personaj, alături de Bertolt Brecht, în piesa lui Charles Marowitz *Silent Partners*, montată anul trecut la Washington. Tot timpul apropiat de scrierile și ideile lui Brecht, Bentley este editorul operelor acestuia pentru Grove Press și autorul a două studii de referință: *The Brecht Commentaries* și *The Brecht Memoir*, reunite ulterior sub titlul *Bentley on Brecht*.

Numeroasele sale volume de teatru reflectă interesul pentru rolul jucat de autor. Principalele sale lucrări de interes academic pe această temă sunt *The Playwright As Thinker* (1946), *The Life of the Drama* (1964), o poetică a textului dramatic întemeiată pe cursul Norton ținut la Harvard și *Thinking About Playwright* (1987).

În 1990 a devenit membru al American Academy of Arts and Letters, iar în stagiunea 1997–1998 a fost primit în US Theatre Hall of Fame.